

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/57/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311010474
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8311010474.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom 6. mája 2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku na podklade odvolania obž. JUDr. T. G. zrušuje rozsudok Okresného súdu Humenné zo 17. septembra 2012, sp. zn. 2T/117/2011.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. JUDr. T. G., nar. XX. H. XXXX v O., bytom ul. L. č. XXX, P., okr. O.,

uznáva vinným, že

6. septembra 2010 a 8. septembra 2010 predstierajúc, že je advokátom, prevzal obhajobu vtedy obžalovaného Y. T. v trestných konaniach vedených proti nemu v tom čase na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 1T/8/2009 a na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 2To/87/2009 na základe písomne udelených plnomocenstiev a to napriek tomu, že s účinnosťou od 7. júla 2008 bol vyčiarknutý zo zoznamu advokátov, o čom mal vedomosť, čím takto Y. T. spôsobil škodu vo výške 500,- eur, ktoré mu ako odmenu za obhajobu vyplatil Y. T., st. - otec Y. T.,

teda

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

čím spáchal

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona

a za to mu ukladá

podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 3 Tr. zákona prihliadajúc na § 36 písm. j) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. poriadku určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť pošk. Y. T., nar. X. Y. XXXX v X., bytom D.. Y. XX, X., škodu vo výške 500,- eur (päťsto eur) a podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku ho so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné rozsudkom zo 17. septembra 2012, sp. zn. 2T/117/2011, uznal obž. JUDr. T. G. vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že 6. septembra 2010 a 8. septembra 2010 prevzal ako advokát právne zastupovanie ods. Y. T. v súdnych konaniach 1T/121/2006 a 1T/157/2010, kde za týmto účelom vystavil aj plnomocenstvo zo 6. septembra 2010 pre Okresný súd Svidník a následne z 8. septembra 2010 pre Okresný súd Humenné aj napriek tomu, že bol s účinnosťou od 7. júla 2008 zo zoznamu advokátov vyčiarknutý, o čom mal vedomosť, a následne v dvoch prípadoch vystupoval na hlavných pojednávaniach ako obhajca obžalovaného na Okresnom súde Svidník v dňoch 22. septembra 2010 a 20. októbra 2010, ako aj na verejnom zasadnutí o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné 1T/121/2006 z 23. septembra 2009, na Krajskom súde v Prešove vo veci 2To/87/2009 dňa 25. novembra 2010, čiže v rozpore s § 2 ods. 1 zák. č. 586/2003 o advokácii, pričom za právne zastupovanie postupne obdržal celkom 2.700,- eur odmeny, čím tak svojim konaním uviedol Y. T. do omylu, ktorému na účel zaplatenia nákladov tohto právneho zastupovania poskytol Y. T., st. sumu spolu 1.500,- eur a Y. T. sumu 1.200,- eur, a tak mu spôsobil škodu vo výške 2.700,- eur.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, zohľadniac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona oproti neprítomnosti priťažujúcej okolnosti trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, výkon ktorého podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienične odložil na skúšobnú dobu, ktorú podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil na osemnásť mesiacov.

Zároveň obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil povinnosť nahradiť pošk. Y. T. škodu v sume 2.700,- eur a so zvyškom nároku na náhradu škody ho podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku odkázal na občianske súdne konanie.

Ihneď po vyhlásení tohto rozsudku podal proti nemu obž. JUDr. T. G. ústne do zápisnice odvolanie. V dodatočne predložených dôvodoch predovšetkým namieta, že 6. a 8. septembra 2010 nemohol prevziať zastupovanie Y. T., ktorý bol v tom čase vo väzbe v W., keďže sa v týchto dňoch zúčastnil pojednávania na Okresnom súde Vranov nad Topľou a na Okresnom súde Spišská Nová Ves. Uviedol, že tlačivá plnomocenstva mal voľne položené v izbe, používal ich iba ako konceptový papier, pričom spochybnil pravosť jeho podpisu na nich a poukázal na to, že na plnomocenstvách, ktoré sa nachádzajú v spise, nie je vyznačený ani predmet, resp. vec, v ktorej mal T. zastupovať. V čase keď mal právne zastupovanie prevziať, nemal vôbec vedomosť, za akú trestnú činnosť bol Y. T. stíhaný. Len na základe vysvetlenia Y. I. vyslovil pochybnosti, či v konaní jazdeckého klubu, jeho štatutárov, resp. sponzorov, nejde o podozrenie z trestného činu. I. mu pritom oznámil, že vzťah medzi T. a sponzormi je výlučne občianskoprávny, prípadne obchodnoprávny. K prítomnosti na súde vo U. a v L. uviedol, že jeho účasť nebola aktívna v súvislosti s trestnou obhajobou T., ale výlučne tam vykonával iba funkciu vodiča pre I., pričom počas návštevy T. vo väzbe tomuto vysvetlil, že svoje pohľadávky voči dlžníkom si môže vymáhať v občianskom konaní súdnou cestou. Ďalej poprel, aby od Y. T., st. a Y. T. prevzal sumu 1650,- eur a 1.200,- eur. V tejto súvislosti poukázal na to, že Y. T. pred okresným súdom uviedol, že ho vidí prvýkrát a keď sumu 1.200,- eur odovzdával I., v aute určite sedela iná osoba. Namieta tiež, že napriek tomu, že trval na výsluchu svedka Y. I., okresný súd iba prečítal zápisnicu o jeho skoršej výpovedi a zamietol aj ďalšie ním navrhované dôkazy, na ktoré v dôvodoch odvolania poukázal. V podstate z týchto dôvodov navrhol,

aby krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie okresného súdu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal na podklade uvedeného, riadne, včas a oprávnenou osobou podaného odvolania v súlade s § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Po takto vykonanom prieskume a po doplnení konania dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o podanom odvolaní rozhodnúť, dospel krajský súd k záveru, že odvolanie obž. JUDr. T. G. je šťasti dôvodné.

Pokiaľ ide o podstatu dôvodov odvolania, ktorá zároveň tvorí jadro obhajoby obžalovaného, a síce, že po vyčiarknutí zo zoznamu advokátov, neprevzal obhajobu pošk. Y. T. a tohto mal zastupovať iba v civilných konaniach, pričom spochybnil pravosť svojich podpisov na písomných plnomocenstvách, treba uviesť, že táto obhajoba obžalovaného bola spoľahlivo vyvrátená.

Sú to totiž nielen výpovede poškodeného a jeho otca, z ktorých vyplýva, že obžalovaný pred nimi vystupoval tak, že vykonáva obhajobu poškodeného, ale sú to aj listinné dôkazy tvoriace súčasť trestných spisov vedených proti poškodenému, z ktorých je nepochybne zrejmé, že obžalovaný v týchto konaniach vystupoval ako obhajca.

Odvolací súd v tejto súvislosti osobitne poukazuje na to, že plnomocenstvo zo 6. septembra 2010, ktoré má hlavičku pôvodnej advokátskej kancelárie obžalovaného a je opatrené pečiatkou advokátskej kancelárie, doručil Okresnému súdu Svidník vo veci vedenej pod sp. zn. 1T/8/2009 priamo obžalovaný. Ako dlhoročný prokurátor a následne advokát pritom nesporne vedel, že obžalovaný môže byť v trestnom konaní zastúpený iba obhajcom, ktorým môže byť len advokát. To, že obžalovaný vystupoval ako obhajca nielen pred súdom, ale aj pred poškodeným, ktorý sa ako obžalovaný zúčastnil na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Svidník 20. septembra 2010, jednoznačne vyplýva aj zo zápisnice o tomto úkone.

Rovnako zo zápisnice o verejnom zasadnutí tunajšieho krajského súdu z 25. novembra 2010 vo veci vedenej pod sp. zn. 2To/87/2009 vyplýva, že obžalovaný na ňom vystupoval ako obhajca poškodeného. Predložil totiž plnomocenstvo z 8. septembra 2010, vzdal sa lehoty na prípravu na verejné zasadnutie, čo po porade s ním urobil aj poškodený.

Niet preto žiadnych pochyb o tom, že obžalovaný predstieral, že je advokátom, nechal si poškodeným udeliť plné moci, na základe ktorých vystupoval v dvoch trestných konaniach vedených proti poškodenému ako jeho obhajca. Z tohto pohľadu je potom irelevantné, kedy a ako boli predmetné plnomocenstvá, ktoré obžalovaný následne predložil súdom, písané.

Krajský súd pritom nepochybuje ani o tvrdení poškodeného, že pokiaľ by mal vedomosť, že obžalovaný nie je advokátom, plnomocenstvo na zastupovanie v trestnom konaní by mu neudelil a čo je podstatné, nezaplatil by mu ani odmenu za poskytnuté právne služby.

Za takejto dôkaznej situácie je akékoľvek ďalšie dokazovanie, ktorého sa obžalovaný domáha a ktoré by malo bližšie objasniť konanie Y. I., nadbytočné.

Potiaľ sú závery okresného súdu v zásade správne. Na rozdiel od súdu prvého stupňa je však odvolací súd toho názoru, že vykonaným dokazovaním nebolo spoľahlivo preukázané, aby obžalovaný vyššie popísaným konaním spôsobil poškodenému škodu vo výške 2.700,- eur.

Z výpovede svedka Y. T., st. totiž vyplýva, že za obhajobu syna priamo obžalovanému postupne odovzdal iba 500,- eur, sumu 1.000,- eur odovzdal Y. I., pričom obžalovaný tam prítomný nebol. Obdobne vypovedal aj svedok Y. T., ktorý uviedol, že obžalovaný nebol pri odovzdaní sumy 1.200,- eur, ktorú požičal poškodenému na zaplatenie obhajoby, prítomný.

So zreteľom na tieto výpovede, prihliadajúc zároveň na výpoveď poškodeného a na obsah korešpondencie medzi ním a svedkom Y. I., z ktorých okrem iného vyplýva, že Y. I. využíval to, že obžalovaný v tom čase nadmerne užíval alkoholické nápoje, dospel odvolací súd k záveru, že nebolo spoľahlivo preukázané, aby Y. I. prevzaté peniaze následne odovzdal obžalovanému a ani to, aby obžalovaný mal a mohol vedieť, že Y. I. mal v jeho mene prevziať celkom 2.200,- eur ako odmenu za ním predstieranú obhajobu a teda, že svojím podvodným konaním iného obohatil.

Z týchto dôvodov krajský súd zrušil výrok o vine napadnutého rozsudku a sám rozhodol tak, že pri zachovaní totožnosti skutku, avšak po úprave jeho popisu tak, aby tento zodpovedal výsledkom doplneného dokazovania a zároveň obsahoval iba pre rozhodnutie podstatné okolnosti, uznal obž. JUDr. T. G. vinným, z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona.

Pokiaľ ide o výrok o treste, tento vzhľadom na zmenu právnej kvalifikácie pri súčasnej prevahe poľahčujúcej okolnosti, ako ju správne ustálil okresný súd, primerane zmiernil.

Krajský súd z už uvedených dôvodov zároveň znížil výšku škody, ktorú je obžalovaný povinný zaplatiť pošk. Y. T., pričom so zvyškom nároku na náhradu škody ho odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.